

[Tove Lindbo Larsen]

Flere har beskæftiget sig med, hvad socialdemokratiets motiver var for at gå med i denne forespørgsel. Jeg mener, jeg sagde meget tydeligt i mit første indlæg, at det, dette her drejer sig om, er, at vi ønsker en åbenhed omkring spørgsmålet. Vi ønsker, at denne rapport skal være tilgængelig, for vi mener, den giver forbrugerne et grundlag for at købe ind til de rigtige priser.

I øvrigt er det næppe nogen overraskelse, at socialdemokratiet har nogle forbrugerpolitiske holdninger. Hvis man tænker lidt tilbage på, hvilke initiativer der er taget på det forbrugerpolitiske område her i folketinget, opdager man, at det er socialdemokratiet, der er kommet med disse initiativer på en lang række områder. Jeg indrømmer, at det har været svært at komme igennem med de lovforslag, der havde en forbrugerbeskyttende virkning, men det lykkedes i langt de fleste tilfælde med et snævert flertal, ikke fra de borgerlige partiers side, men til venstre i folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Jeg ved godt, at socialdemokratiet skal have ære for en hel masse, lige fra vi vågner om morgenen og hører på »Vi bruger også« – det skal socialdemokratiet sikkert også have æren for. Spørgsmålet er dog, om »Vi bruger også« just er forbrugervenlig eller det modsatte, men det skal vi ikke diskutere.

Jeg vil gerne sige til fru Anne Grete Holmsgård til min undskyldning, at jeg jo er af en årgang, som ikke har gået i en socialistisk børnehave. Jeg ved godt, at VS og visse andre ønsker helst at styre menneskene fra vuggestue til efterløn, og dér har vi en forskellig indstilling.

Hahn (CD):

Den almindelige købmand og supermarkederne er ude i en svær kamp for at overleve. Om det så er discountbutikkerne eller samfundsstrukturen, der er hovedmodstanderen, er spørgsmålet. Det skønnes, at discountbutikkerne i dag kun besidder 5–6 pct. af den samlede omsætning. I december 1982 udarbejdede monopoldirektoratet en redegørelse, som blev sendt til høring hos de berørte organisationer og virksomheder. I sin egenskab af rekursinstans har industriministeren be-

stemt, at en række oplysninger i redegørelsen skal være hemmelige og fortrolige.

Det, der vel nok interesserer parterne mest, er rabatordningerne, som hænger sammen i en ren jungle. Skulle der være fejl i rapporten, skyldes det formentlig, at de metoder, der anvendes til at yde individuelle rabatter, er mangfoldige. Købmændene mener dog ikke, at forskellen mellem priserne i discount- og andre forretninger virker afskrækkende. Forbrugerrådet mener, at den butik, forbrugeren helst vil handle i, kunne være lige så billig som discountbutikkerne, hvis der ikke var rabatter til visse kæder.

Der er indkommet adskillige klager over discontrapporten. Som rekursinstans har industriministeren bestemt, at budgetterede omsætningstal, som er de forestillinger, virksomhederne gør sig om den fremtidige udvikling, og endvidere indkøbspris, rabatter og avancer skal udelades af rapporten. Afgørelsen vil naturligvis, som industriministeren oplyste, kunne indbringes for domstolene og for folketingets ombudsmand.

Industriministeren sluttede sit indlæg med at gentage, at han intet havde at indvende mod, at industriministeren fritages for at være rekursinstans i lignende fremtidige sager. Jeg går ud fra, at der her i tinget ville kunne skabes en bred enighed om en ændring af monopolloven, således at klagerne ikke skal forelægges industriministeren, men at monopolrådet bliver rekursinstans. Jeg vil støtte et sådant forslag og tilsiger på forhånd mit partis medvirken.

Janne Normann (RV):

I det radikale venstre kunne vi ikke drømme om at anfægte ministerens ret til at træffe den afgørelse, han har truffet – når man har nedsat en domstol, må man finde sig i den domstols afgørelser – men det er jo næppe heller hverken fortroligt eller hemmeligt, at det radikale venstre ønskede en offentliggørelse af discontrapporten. Principielt mener vi, den slags rapporter skal offentliggøres, men efter studier af rapporten kan vi måske nok forstå ministerens betænkeligheder, bl.a. på grund af de budgetterede omsætningstal.

Men det, der står tilbage, og det, der er det væsentlige, og som vi har lært af denne sag, er, at det virkelig er urimeligt, at det er ministeren, der skal være rekursinstans. Mo-